

Trs York Madeira odlikuje se posve po svoji trpnosti in skromnosti. Temu trsu ugaja vsaka naj še tako slaba zemlja. Tudi proti vsem vremenskim neizgodam je jednako neobčutljiv. Pozna se po slabih rozgah, katere pa vendar vse dozoro, po majhnem debelem, temno zelenem listju in razpeljanem grozdju. Sadi se kot samostojen trs v vinogradu, ali pa se rabi kot izborna podlaga za cepljenje. Ravno tako skromen je trs Vitis Solonis, kar se tiče zemlje, le to napako ima, da se zaradi svoje nerodovitnosti ne more rabiti za drugo. kakor za podlago pri cepljenju. Ta dva trsa sta torej najneobčutljivejša proti trtni uši. Ker pa se nobeden po svoji posebni rodovitnosti ne odlikuje, treba ju je cepiti ali požlahtniti z našimi rodovitnejšimi sortami. Cepljenje se ve, da mora se tako vršiti, da žlahtni trs nobedenkrat pod zemljo ne pride. Cepi se torej trs kot ključek, da se vzame ameriški trs za podlago, ter se naj cepi naša žlahtna mladika, bodi-si v razkol, bodi-si v sedlo. Ta način cepljenja je najgotovnejši.

Drug način cepljenja je, da se cepi samostojno trsje v vinogradu (se vé ameriško) v zelene rozge (Grünveredlung). Ko ima trs blizu 35 cm. visoke rozge odrežejo se navadno pod tretjim kolencem od spodaj navzgor. Potem se razkoljejo, kakor pri navadnem cepljenju v razkol, do sredine kolenca. Cepič primerno prirezan se pazljivo vtisne, da se popolnoma ujema in da zalega razkol, ter se lepo in pazljivo obveže. Opomniti je, da se mora listje pod cepljenjem potrgati, da tako sok z večjo močjo na kraj cepljenja porine. V teku kakih 5—6 dni se jasno vidi, ali se je cepič prijel ali ne, ker se do takrat navadno cepič posuši, ali pa začne rasti. S tem načinom se zamore več rozg na enem in istem trsu vcepiti. Cepiti tako se dá le od dne 15. maja pa do 15. junija. Razume se samo ob sebi, da na ta način se mora cepljeno trsje pogrobati, ravno z isto izjemo, da le samo rozge ameriškega trsa smejo priti v zemljo, nikakor pa cepljena mladika ali rozga. Pri tem načinu cepljenja treba je izurjenosti in posebne spretnosti, ako se hoče uspešno cepiti.

Razun teh dveh ameriških trsov, nabaja se jih še več drugih sort n. pr. Herbeumont, Elvira, Taylor, Jaquez itd., katere vse kljubu trtni uši rastejo, ter z obilnim grozdom poplačujejo trud vinogradniku.

Pri naročevanju tega trsja nam je pa biti opreznim ter si ga ne smemo dobljavati iz takih krajev, o katerih nam je znano, da so od trtne uši napadeni.

Končevaje ta spis, upam, da sem Ti, dragi bralec, ustregel s tem kratkim obrisom trtne uši in z napotkom, kako se njej je treba v bran postaviti. V obče pa je svetovati, da kjer lega

in obnebe sadnemu drevju ugaja, je to toliko marljivejše gojiti, ker sadno drevje je in bo še imeniten sloj kmetijstva, na katerega se še v premnogih krajih premalo računa. V krajih pa, kateri za sadjarstvo niso ugodni, treba je pa poskusiti z navedenimi ameriskimi trsi, ki požlahtnjeni prinašajo istotako izvrstno kapljico, katero Ti želim, dragi Slovenec, da jo zmerno zavživaš še mnoga leta!

Dopisi.

Iz Hotinje vesi pri Mariboru. (Sadje-reja) se je zadnja leta močno povzdignila, in samo v naši vesi se je zadnja leta dva do tri tisoč žlahtnih drevesec posadilo. Županstvo Orehova ves in Podova ste prosili za potovalnega učitelja, da jih podučí o sajenji, cepljenji, obrezovanji, oskrbovanji in sadnjih škodljivcih. Posestniki zgoraj imenovanih občin so se tega poduka v obilnem številu vdeležili in se zelo zanimali za nj. Za praktično razkazovanje in poduk smo potovalnemu učitelju g. F. Matijašiču hvaležni. Naj bi tudi druge občine tako storile! F. P.—k.

Iz Sovjaka pri sv. Juriji na Ščavnici. (Raznoterosti.) Iz vseh krajev se ljudje oglašajo, tudi mi se enkrat oglasimo, da smo imeli v letih 1886, 1887 in 1888 slabe letine. Vina smo imeli slabo, vendar še ga imamo od teh imenovanih let, za koje se obilnim kupcem priporočujemo. Tudi zrnja razen hajde imamo na prodaj. V naši S. srenji je umrlo ljudi 19, toliko jih že mnogo let ni umrlo. Ljudje smo drugim enaki, nekaj je premožnih in zastopnih, pa še revnih in neumnih je večji broj.

Raznoterosti.

(Preklic.) Občni zbor posojilnice pri sv. Lenartu v slov. gor. je na drugi čas preložen in oznanimo ga o svojem času.

Tržna cena

preteklega tedna za 100 kilogramov.

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor hkt.	6 20	4 40	4 20	3 15	4 90	5 —	4 30
Ptuj	7 50	6 —	5 30	6 —	6 —	5 25	5 —
Celje	8 15	6 10	7 35	6 50	6 35	6 20	6 15
Gradec . . .	7 90	6 05	5 75	6 65	5 60	—	6 45
Ljubljana . .	5 25	6 52	6 39	6 16	6 93	—	—
Celovec . . .	8 20	6 30	6 40	6 10	6 80	—	—
Dunaj	8 25	6 25	6 95	5 70	5 20	—	—
Pešt	7 90	5 70	7 40	5 50	4 80	—	—

Kakor se razvidi iz računa, pomoči je dobilo od nje veliko, pa manjših posestnikov. To je tudi namen enacih društev. — V Trstu name-ravajo neko razstavo, pri nas še doslej ni bilo enake, — razstavo lepih žensk. Ljubi Bog, na zadnje še dobimo kje v kakem liberalnem mestu tudi sejem za ženske! — Cesaričinja-udova, nadvojvodinja Štefaniya se je naselila za nekaj časa v Miramari pri Trstu. — Podžupan v v Zagrebu je Milan Stanković dobil je pa samo 7 glasov večine in je torej vidno, da mož nima posebno veliko zaupanja v mestnem za-stopu. — V večih ogerskih mestih so imele te dni trbore zoper novo vojaško postavo. Naj-nespametnije obnašajo pa se v Budimpeštu. V nedeljo je bil ondi nek obhod, pri katerem je bilo kacic 30.000 ljudi. Podoba pa je bila tega obhoda bolj za „fašenk“. kakor pa za resne ljudi. — Nadzornik c. kr. pehote postane, ka-kor se čuje, poveljnik v Lvovem, fzm. princ Würtemberški. Princ je bival dalj časa na Ptuji in je na glasu izvrstnega generala.

Vunanje države. Sv. Oče so v slovesnem nagovoru obsodili nemire v Rimu a tudi poka-zali, zakaj da je prišlo do njih. Kjer se ne časti Sin božji, tam naj ne išče človek sreče! Iz Rima se širijo nemiri že dalje po celi Italiji in vlada ne zna pomoči zoper nje. To lahko, mar ni Italija, kar je postala, postala vsled ustaj, nemirov, ropov? — Kar se je že dolgo govorilo, to se je v Parizu izgodilo: Floquet in tov. so padli, to je, niso več ministri in predsednik drž. zbora, Meline, sestavlja sedaj novo ministerstvo. Pri tem mu pa hodi težko, kajti nič ne dobi pravih mož za to. Največje veselje ima v tem pač general Boulanger, kajti za eno stopinjo je bližje svoji diktaturi ali kar je tisto, ne bode več dolgo, da preide vsa oblast v njegove roke. — V Belgiji so se razprli katoliški poslanci za voljo učiteljev. Takih je prejšnja liberalna vlada veliko déla iz službe, sedanja, katoliška pa še jih ni vzprejela na novo v službe. To pa nekaterim poslancem ni po volji in jeli so tirjati to od vlade ali ta pravi, da nima mesta za-nje. No upamo, da se še razpor vleže, predno napravi večjo škodo celi katol. stranki. — V Nemčiji se čedalje bolj sliši, da išče cesar naslednika knezu Bismarcku. Ta bi pač najraje izročil kedaj svojo službo sinu, grofu Herbertu ali cesarju ne ugaja to, marveč misli na generala Waldersee. — Ruski mini-ster za notranje zadeve, grof Tolstoj boleha ter odstopi brž ko ne v malih dneh. Njegov nasle-dnik bode grof Manasein. Naprednjaki t. j. li-beralci pa se bojé tega moža, ne zna se prav, zakaj tako. — V Rumuniji, naši sosedí na vzhodnih mejah, čejo ministra Bratiano in tov. déti na tožnjo klop. Nam ni prav jasno, kak greh da imajo gg. ministri na svoji vesti. — Iz Bolgarije ni posebnih poročil, pač pa iz

Srbije. Kralj Milan namreč misli na kronanje v vsej resnici ter upa, da si pridobi z njim ljudstvo bolj, kakor z novo ustavo. Za le-to se skorej nihče ne izmeni več in vendar je na vse pretege liberalna. — Črnogorski knez Nikita obiskuje sedaj razna mesta svoje knežvine, spomladi pa pride bojda za dalje časa na Dunaj. — V Hartfordu, v severni Ameriki, je razaeslo neko gostilno, ki je bila 5 nad-stropij visoka; veliko ljudi je zasulo in težko, če so še koga živega izrekli. — Misijonarjev, ki so jih Arabci v Zanzibaru vjeli, niso še izpustili. Razven denarja bi Arabci še radi vse ladije nazaj, ki so jim jih Nemci odvzeli. To pa se ve, da ni mogoče.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

VI.

V poletju l. 1876 sem bil v Braziliji, o Imperio da Santa Cruz, tako se razprostrano in bogato cesarstvo imenuje. Potujem po Pa-ragvaji in pridem v mesto Cuitabo, broječe kakih 5000 ljudi. Bil sem marljiv, vendar ne ostajem v mestu, nego potujem po raznih kra-jih. Učil sem se bogato in lepo deželo spozna-vati. Prebivalci so Braziljanci, Nemci in Afri-kanci, — beli, žolti in črni.

Leto je zopet prineslo sv. noč.

Seznanil sem se z nekim nemškim slikar-jem, z ljubeznjivim in olikanim mladim možem, ki je tukajšnje čuda lepe cvetlice slikal in pri-šel ob praznikih sem.

Ko ga vprašam, kako namerjava prazno-vati sv. Božič, mi odgovori: ako bi mu hotel pripomagati, da napravi malo „razstavo“ nam-reč rojstvo Jezuško, ker upa mnogo obisko-valcev.

Obljubim mlademu slikarju pomoč pri nje-govem podjetju. Hvaležno jo je vzprejel. Slikal je rojstvo Kristusovo po Korneliju, kar smo porabili.

V mestu se je nahajal zapuščen Jezuitski kolegij in zraven romantska cerkvice. Prilež-nišega prostora za naš čin bi ne mogli hitro najti. Nad vratmi smo napravili napis: „Expo-sicio do Natal“. Znotraj smo postavili drevo-red iz palm in ananasa ter olepotičili s papir-jem. Lep beli pesek je moral pokrivati pot v drevoredu. Na koncu drevoreda smo napravili olepotičen okvir, v čijem so bile podobe pred-stavljajoče rojstvo Jezuško. Zraven uredimo razsvitljava iz 50 lučic in raztresemo cvetlic.

Sv. večer se bližuje. Prvi obiskovalci naše razstave so tu. Pri vходу palmskega drevoreda je stala miza s pušico. S slikarjem sva sedela